

Vojenský analytik Martin Koller: “Jako Goebels před Mnichovem. Kdo z toho má prospěch?”

- CZ24 News | 20. dubna 2021

ČESKO: K tragické explozi, či explozím ve Vrběticích jsem psal článek krátce, po tragickém výbuchu. Vyšel tehdy ještě na Parlamentních listech, což v současnosti určitě nehrozí. Při pohledu na komedii, kterou prezentují česká média, především ČT a Seznam, mám pocit generála, který v knize Černí baroni vidí, a komentuje úroveň lampasáků velících PTP. Protiruská kampaň připomíná svojí prolhaností Josefa Goebelse v létech 1937 a 1938 při tažení proti Československu. Bohužel, či bohudík, Babiš, Hamáček, Pavel a další slouhové cizáků zdaleka nedosahují úrovně kopytnatého socialistického advokáta, takže jsou spíš ubozí.

Obecně lze předpokládat, že strůjcem úžasných objevů po téměř sedmi letech je nejvyšší „čučkař“ Koudelka se svojí partou od firmy Bl.. Id.. St., neboli CIA.cz. Stačí si připomenout jejich slavnou komickou akci s pisálkem Kundrou a smyšleným ruským diplomatem, převážejícím ampule s Novičokem. Nicméně, Koudelka je stálým oblíbencem Babiše i Hamáčka. Představa ruských Jamesů Bondů, vypátraných po sedmi letech má úroveň amerických i sovětských propagandistických filmů z doby studené války. Dvojka ruských agentů nejdříve tráví Skripala, poté vyhadzuje sklad ve Vrběticích a možná i ohrožuje kriminálního Navalného, případně ukradla Koudelkovi kufřík s tajnými spisy z auta. Opravdu, úroveň určená pro absolventy současné české inkluzivní školy, či doktory přes pasení koz, migrující ze Somálska do EU. Vcelku mne neudivuje, že na takovou stupiditu skočil Hamáček, který na mne při delším rozhovoru zapůsobil jako ubohá figurka o co omezenější, o to arogantnější, a navíc s nepotlačitelnou touhou po skleničce něčeho tvrdého. U Babiše, který se obvykle vyhýbá

aktivistickým vystoupením k aktuálním událostem, mne účast na šaškárně to dost udivuje. Patrně začíná jít do úzkých a zednářští soudruzi typu Sorose, od nich má Babiš napůjčované peníze k nákupu a ovládnutí naší země, chtějí svoje dividendy, nejen v penězích.

Obecné souvislosti

Při hodnocení situace si vystačíme s jednoduchou předlistopadovou terminologií. Každopádně zde vidíme zoufalou snahu imperialistů, či neoimperialistů (rozbior slova si ponechám na jindy) k tažení proti Rusku, a to doslova za každou cenu. Imperialismus si totiž může udržet podporu obyvatel v demokratické komedii pouze při udržení životní úrovně. Zábor kolonií Polsko, Česko, Slovensko, Litva, Lotyšsko, Estonsko, Maďarsko, Slovinsko, Chorvatsko, Rumunsko, Bulharsko a Ukrajina ho udržel při životě a růstu dalších třicet let. K tomu genocida Srbů a dva islámské narkomafiánské státy Bosna a Kosovo, které vyžírají EU. Na hranici Ruska se postup zastavil a není kam pokračovat. Putin odmítl udělat z Ruska rozkradenou a zotročenou kolonii, rozdělenou mezi USA a Německo a možná by něco málo Ukrajiny zbylo na Polsko. Je zde další z hospodářských krizí od roku 1990, a s ní COVID, jako prostředek nátlaku na vlastní obyvatelstvo v rámci přechodu na globální GULAG značky Nový světový řád. Vzorovým výsledkem takového postupu je Ukrajina, rozkradená a ovládaná několika oligarchy, kterou se budu zabývat jindy. Za třicet let úžasných úspěchů, jsme na tom dost podobně, nicméně z nás cizí banky a německý průmysl vysávají ročně v klidu téměř bilion korun a nehraničíme s Ruskem, takže nejsme ve válce. Vše u nás po úspěšné privatizaci devadesátých let patří několika oligarchům typu Babiše, Kellnera a spol., cizákům a jejich bankám, jako na Ukrajině (Kolomojskij, Porošenko, Hrojsman, Jacenjuk a spoj). Aby mohl být Soros, Schwab a podobní, německý továrník a rovněž průměrný Němec bohatý, musí být Čech, Slovák, Polák..... chudý. Za třicet let se z hlediska porovnání reálných příjmů a důchodů v podstatě nic nezměnilo, jen si někteří na stálou chudobu, nejistotu a strach zvykli a jsou ochotni líbat i ruku, která je ožebračuje. K tomu je třeba přidat známou britskou praxi, kterou převzaly USA, spolu s námořními základnami po druhé světové válce. Je třeba bojovat do posledního spojence. Na řadě jsou Ukrajinci a Poláci, my se můžeme těšit.

Vrbětická realita

Sklad munice ve Vrbětících patřil původně resortu obrany a byl již v předlistopadovém období vybudován tak, aby byl bezpečný. Prostor Vrbetic a další skladů podobného typu na našem území tvoří rozsáhlý oplocený prostor, v němž jsou rozmístěna jednotlivá skladiště a kobky. Skladiště jsou rozmístěna v terénu tak, aby nemohlo dojít k přenosu tlakové vlny a ohně při výbuchu z jednoho na další. Jsou většinou částečně zapuštěna do svahu a mají relativně lehké střechy a slabé zdi, což směřuje tlakovou vlnu. Každé skladiště je vybaveno hromosvodovými sítěmi. Kolem jsou vysazeny lesy, takže stromy poskytují kryt před slunečným svitem a absorbují tlakovou vlnu při explozi. Existují naprosto jasné předpisy z hlediska skladování materiálu. Munice, trhaviný a třaskaviny se skladují odděleně, případně i podle stupně bezpečnosti v samostatných skladištích. Třaskaviny se skladují samostatně v malých podzemních kobkách. Existují jasné stanovené počty, případně hmotnosti materiálu, který lze skladovat v jednom skladišti. Při dodržení těchto norem je prakticky vyloučené, aby se exploze přenesla z jednoho skladiště na druhé. Sklady mají být oplocené, hlídané a ostraha má znemožňovat proniknutí a pohyb cizích osob uvnitř areálů skladů.

Sklad ve Vrbětících si pronajala soukromá firma. Byly tam uskladněny ruční zbraně, především údajně kolem 10 000 kusů typu Samopal vzor 58. (uvedený počet nejsem schopen jednoznačně ověřit) Dále byla do skladu navedena dělostřelecká a letecká munice (granáty, rakety, bomby) a trhaviný ze Srbska, možná i jiných balkánských zemí. Údajně (?) se tam nalézala i americká munice s ochuzeným uranem. V televizních reportážích se objevily rovněž rakety do pancéřovky RPG-7.

Oficiálním důvodem uskladnění munice ve Vrbětickém skladu byla delaborace této válečné munice z

Balkánu. Podle dosažitelných výpovědí hodnověrných svědků docházelo k hrubému porušování bezpečnostních norem i předpisů. Existuje dokonce dokumentární film, kde místní obyvatelé z okolí uvádějí, že přes poškozené ploty lezli do skladu zloději, kteří kradli kdeco, dokonce i ruční zbraně. Do objektu přijížděly osoby z Balkánu a pohybovaly se tam bez doprovodu. Množství munice překračovalo bezpečnostní normy a pravděpodobně byly spolu skladovány druhy materiálu, která by měly být skladovány separátně. Podle hodnověrných svědků byly ve skladech nálože šedé trhaviny na bázi nitroglycerinu, které se takzvaně potily. To je poslední fáze, před samovolnou explozí.

Tvrzení, že ve Vrběticích se prováděla delaborace munice, je mimo realitu. Delaboraci dělostřelecké a letecké munice mohly už v předlistopadové ČSSR a ČSFR provádět výhradně armádní muniční základna v Týništi nad Orlicí a firma Zeveta Bojkovice, na Slovensku závod v Novákoch a muniční základna v Moldave nad Bodvou. V současnosti delaboruje dělostřeleckou a leteckou municí v ČR základna v Týništi. Možnosti v Bojkovicích, kde se před lety naposledy delaborovaly jednotné náboje (granát/střela je pevně spojena s nábojkou jako u nábojů do ručních zbraní) ráže 100 mm (pro tanky T-54/55 a 100mm kanony vzor 53) jsou aktuálně nejasné. Nájemce Vrbětic nemohl dostat povolení k delaboraci dělostřeleckých granátů, raket a bomb. K něčemu takovému tam nebyly specializované stavby, bezpečnostní vybavení, ani technická zařízení. Delaboraci by musel zadat do Týniště, nebo Bojkovic, nebo do zahraničí. Nanejvýš by mohli ve Vrběticích ručně vytahovat prachové náplně z kovových dělostřeleckých nábojek u dělené munice (granát/střela a nábojka se skladují, přepravují a nabíjejí separátně), a poté vyšroubovávat, nebo iniciovat zápalkové šrouby, což je vcelku bezpečné.

Pokud někdo tvrdí, že dělostřelecká munice ve Vrběticích byla určena k vývozu na Ukrajinu, jednalo by se o hrubé porušení mezinárodního práva, a to ze strany státu. K takovému exportu je třeba povolení Licenční správy Ministerstva průmyslu a obchodu a souhlas z Ministerstva zahraničních věcí. Transport velkého množství munice by byl sotva přehlédnutelný. Munice byla deklarována jako určená k delaboraci, jinak by nesměla být dovezena z Balkánu na území ČR a jistě zde byl jednoznačný zákaz reexportu do další země. Povolení k dovozu musela opět vystavit Licenční správa. Pokud by došlo k vývozu bez povolení, nesl by stát následky hrubého porušení mezinárodního práva. Nicméně, nelze přehlédnout, že naše kolonie, přesněji značná část politiků, mediálních pracovníků a různých aktivistů je schopna spáchat v americkém zájmu pravděpodobně cokoli. Síla exploze však potvrzuje, že munici nikdo neodvezl islámským teroristům do Sýrie, ani fašistickým vrahům na Ukrajinu.

V podstatě existují dvě verze příčiny exploze munice ve Vrběticích. První a pravděpodobnější je samovolný výbuch na základě nedodržování bezpečnostních norem. Druhou je nesprávná manipulace s municí. Odborníci se shodují, byť mnozí neoficiálně, že výrazně pravděpodobnější je první možnost. Není příliš pravděpodobné, že explozi zavinili dva mrtví skladníci. Na druhé straně nelze zapomenout, že to byli svědkové všeho, co se dělo ve skladu. Nikde nebyl zaznamenán pohyb nějakých Rusů. Ti se vynořili, evidentně účelově, po více, než šesti letech. Zde si můžeme položit první otázku římského práva, kdo z toho má prospěch. Pro Rusko by bylo daleko zajímavější dokázat porušování mezinárodního práva, než nějaké riskantní akce ve stylu Jamese Bonda. Ostatně, staré munice bylo na Ukrajině dost a dost, dokážou si ji tam sami vyrábět.

Ruční zbraně se nevypařují

Zajímavější je otázka následné exploze skladu ručních zbraní. Jak již bylo uvedeno v médiích, ruční zbraně nevybuchují. Bez ohledu na otřesný nepořádek není příliš pravděpodobné, že by se truhlíky se zbraněmi skladovaly společně s dělostřeleckou municí. Následně se našlo, údajně, podle různých informačních zdrojů, 120-180 zbytků samopalů vzor 58. Je třeba zdůraznit, že ocelové předměty se při výbuchu trhaviny nevypaří. Přežijí, byť rozteklé a deformované i jaderný výbuch. Pomineme-li nějaké zlodějiny, zmizelo beze stopy tisíce ručních zbraní. To byl pravděpodobně důvod druhé exploze ve Vrběticích. Měla zakrýt fakt chybějících zbraní, a to velkého počtu. Export zbraní podléhá

stejnému právnímu procesu, jako u výše zmíněné munice. Existují dvě teorie o cestě samopalů za hranice.

Podle první se jednalo o tajnou operaci zvláštních služeb. Zbraně byly převezeny do tajného skladu americké armády v Přáslavicích u tankového útvaru, o jehož obsahu nebyl informován ani velitel. O tomto skladu jsem psal již před několika lety a není jisté, zda ještě existuje. Odtud byly zbraně v rámci oslavovaných komediálních konvojů americké armády přes naši republiku odvezeny buď na Ukrajinu, nebo do Kosova na základnu Bond Steel. Faktem je, že u islámských teroristů v Sýrii byly nalezeny zbraně Samopal vzor 58. Předpokládám, že se nikdo nenamáhal zjistit jejich čísla. U zmizelých zbraní ve Vrběticích musí existovat seznamy čísel uložených zbraní. Stačilo jen porovnat. Je to podobná špinavost, jako v případě rakety BUK, která sestřelila Malajsijské letadlo nad Ukrajinou. Na mnoha dílech rakety jsou vyražena identifikační čísla. Podle nich by se dalo zjistit, kdo raketu vlastnil, a tudíž odpálil. Čísla dodnes nikdo nekontroloval, zato mediální štvance proti Rusku vesele pokračuje.

Podle druhé teorie se jednalo i ilegální obchod bez vědomí státu, ve spojení s jedním obchodníkem z Bulharska. Tam se podařilo zbraně převézt bez ohledu na pohraniční kontroly. Proud kamionů mezi Německem a Tureckem, přes otevřené hranice EU, umožňuje pašovat téměř cokoli. O tom, že z Turecka se vozí zbraně pro islámské teroristy do EU, si štěbetají vrabci na střeších. Jestliže lze úspěšně provážet tlupy migrantů, proč ne zbraně. V jednom truhlíku je 10 samopalů s příslušenstvím, ve 100 truhlících 1000. To se vejde rozměrově i hmotnostně pohodlně na nákladák střední velikosti. I tomto bylo třeba zakrýt zmizení zbraní. Nelze vyloučit, že zbraně zmizely oběma uvedenými směry. Pokud se české samopaly vyskytují ve výzbroji teroristických žoldáckých praporů na Ukrajině, není co řešit. Oficiálně se tam nevyvezly. Měl někdo z našeho, údajně právního státu zájem zjistit, zda se zmizelé zbraně nevyskytují na Ukrajině?

Kdo z toho má prospěch

Důvody nedůstojné komedie kolem Vrbetic jsou evidentní. Je třeba posílit štvavou kampaň proti Rusku, samozřejmě nikoli v českém zájmu. K zlosti amerických imperialistů, stejně jako jejich slouhů z německé EU, mnoho Čechů stále používá mozek. Proto bez ohledu na televizi, především ČT, rozhlas, Seznam a různé další internetové šířitele pravdy a lásky, nevěří přehlídce mediálních výmyslů kolem Skripala, Navalného, ruskému travičství a údajné ruské agresivitě logicky. Jenže v cizáckém zájmu je třeba zvýšit nenávisť obyvatel ČR proti Rusku. Je třeba zamezit očkování úspěšnou vakcínou Sputnik V, které mnozí logicky věří víc, než dlouhodobě nejistému genetickému léčivu Pfizer. Je třeba získat podporu občanů k zastavení nákupů ruského plynu (90%) a ruské nafty (40%) a nahradit je dražšími produkty z USA. Je třeba prosadit americký projekt dostavby Dukovan, přestože je méně bezpečný a provozně dražší, než ruská verze. Češi musí být ochotni platit dražší a dražší elektřinu. Zábavné z tohoto hlediska je, že i americké a evropské jaderné elektrárny nakupují ruské palivo. Na to odbornice Drábová v rámci ideologických školení na Seznamu, účelově zapomíná. V neposlední řadě je třeba poštvat Čechy proti Rusku natolik, aby podporovali bez ohledu na vlastní životy imperialistickou vojenskou agresi proti Rusku, včetně rizika jaderné války. Zaplatí ji životy především Ukrajinci a Poláci, my se můžeme těšit. A tady vidíme, komu slouží Babiš, Hamáček, Pavel a další politické hvězdy.

Zdroj: <http://www.novarepublika.cz>